

“Imma kien għaddej minn hemm wiehed Samaritan, wasal hdejh, rah u thassru” (Lq 10,33).

Martina kienet qed tivvjaġġa fuq il-metrò f’wahda mill-ibliet il-kbar tal-Ewropa. Il-passigġieri kienu kollha ffukati fuq il-mowbajl li kellhom f’idejhom. Virtwalment kienu konnessi bejniethom, iżda fil-fatt dawn kienu maqbuda f’nassa ta’ iżolament. U dan wassal lil Martina biex tistaqsi lilha nnifisha: “M’għadx għandna l-hila nharsu f’għajnejn xulxin?”.

Din l-esperjenza hi komuni hafna, speċjalment f’soċjetajiet fejn hemm hafna ġid materjali u fejn il-faqar tar-rabtiet bejn il-bnedmin qieghed dejjem jizzied. Iżda l-Vangelu hu dejjem hemm, lest li joffri proposta originali u kreattiva li hi kapaċi “gġedded kolloxx”¹.

Fid-diskursata fit-tul li l-gharef tal-Liġi kellu ma’ Ġesù, dan staqsieh x’kellu jagħmel biex jiret il-ħajja ta’ dejjem², u Ġesù wiegħbu bil-parabbola famuża tas-Samaritan it-tajieb: Qassis u Levita, tnejn min-nies rispettati hafna fis-soċjetà ta’ dak iż-żmien, raw raġel mal-ġenb tat-triq li kienu attakkawh il-ħallelin; iżda dawn għaddew minn hdejh u baqgħu sejrjn.

“Imma kien għaddej minn hemm wiehed Samaritan, wasal hdejh, rah u thassru”

Ġesù pproponielu mudell lill-gharef tal-Liġi, li kien jaf sew x’jgħid il-kmandament tal-imħabba lejn il-proxxmu³. Tah bħala mudell lil wiehed raġel barrani, li kien meġjus bħala għadu. Meta dan il-barrani ra lir-raġel ferut, thassru, tqanqlet fih il-ħniena, sentiment li jitwieled fil-qalb tal-bniedem, u flok ma kompli l-vjaġġ li kien qed jagħmel, resaq lejn dan il-ferut u ha ḥsiebu.

Ġesù jaf li l-bniedem hu miġruħ bid-dnub. Propju għalhekk il-missjoni tiegħu hi li jfejjaq il-qlub tal-bnedmin bil-ħniena u l-maḥfra li Alla jagħti b’generożità kbira. B’hekk dawn il-qlub ikunu kapaċi jgħixu qrib tal-oħrajn u jaqsmu magħhom ir-realtà tal-ħajja.

“(…) Jekk irridu nitgħallmu nħennu bħalma jagħmel il-Missier, jekk irridu nkunu perfetti bħalu, jehtieg nharsu lejn Ġesù, li jurina l-milja tal-imħabba tal-Missier. (...) L-imħabba għandha valur kbir li jagħti sens lil kolloxx (...); l-imħabba tesprimi ruhha bl-oghla mod fil-ħniena. Hniena li tgħinna nharsu b’għajnejn godda

lejn dawk li ngħixu magħhom kuljum fil-familja, fl-iskola, fuq ix-xogħol ... bla ma niftakru fid-difetti u l-izbalji tagħhom; bla ma niġġudikaw, imma billi naħfru lil min ikun għamlilna d-deni; anzi billi ninsew”⁴.

**“Imma kien għaddej minn hemm wieħed Samaritan,
wasal hdejh, rah u thassru”**

Fl-aħħar tat-twegiba li Ġesu’ ta lill-għaraf tal-Liġi, insibu stedina ċara li titlob minna deċiżjoni: “Mur, u aghmel hekk int ukoll”⁵. Ġesu’ jtenni din l-istess stedina lil dawk kollha li jilqgħu l-Kelma tiegħu. Hu jistedinna nersqu qrib tal-oħrajn u nkunu lesti “mmissu” il-ġrieħi ta’ dawk li niltaqgħu magħhom kuljum fit-toroq tal-hajja. U jekk irridu nkunu qrib tal-oħrajn kif jitlob minna l-Vangelu, jehtieg l-ewwelnett nitolbu lil Ġesu’ jfejjaqna mill-għama tal-preġudizzji u tal-indifferenza li ma thalliniex naraw lil hinn minna nfusna. Imbagħad, is-Samaritan jgħallimna li jrid ikollna l-hila ngħixu dik il-ħniena li lilu qanqlitu saħansitra biex jirriskja hajtu stess. Ejjew nagħmlu bhalu: ejjew inkunu lesti li nagħmlu l-ewwel pass lejn il-persuna l-oħra, li nkunu lesti li nisimghuha u niehdu fuqna t-tbatija tagħha, ħielsa mill-ġudizzji u bla ma ninkwetaw li “qed nahlu l-ħin”.

Din kienet l-esperjenza li għamlet tfajla Koreana: “Ipprudvajt ngħin tfajla ohra iżgħar minni li ma kenitx tal-istess kultura tiegħi u li ma tantx kont nafha. Għalkemm ma tantx kont naf x’ser naqbad nagħmel, għamilt il-kuraġġ u pprudvajt. Bqajt milquta meta ndunajt li waqt li kont qed noffri l-għajjnuna tiegħi, bdejt inhossni qed infieg mill-ġrieħi li kelli fija jien”.

Din il-Kelma tal-Hajja toffrilna ċavetta tad-deheb biex ngħixu l-hajja ta’ Nsara: twassalna biex nagħrfu li aħna lkoll bnedmin, li fina hemm ix-xbieha t’Alla, u tghallimna negħlbu b’kuraġġ dawn il-limiti kollha li jifirduna minn xulxin. Jekk nagħrfu dan u ngħixuh, inkunu nistgħu inwessgħu ħarsitna minn fuq “aħna” għal fuq “kulhadd”, u niskopru mill-ġdid li aħna familja wahda.

Letizia Magri u t-tim tal-Kelma tal-Hajja

REFERNZI

1: Ara Ap 21,5.

2: Ara. Lq 10, 25-37.

3: Dt 6,5; Lv 19,18.

4: C. Lubich, Kelma tal-Hajja
Gunju 2002, *(Parole di Vita, a cura di Fabio Ciardi, (Opere di Chiara Lubich 5), Città Nuova, Roma, 2017, pg. 659*

5: Lq, 10,37